

חבורה בלק

לעילוי נשמתן של אהרן בן מרדכי ורעייתו סולמנה בת ר' שלמה ואסתר – לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוסית סוליקא – לע"נ דוד בן י-הודה – לע"נ מימון בן שמואל

Est il permis d'aller en vacances dans un endroit sans Minyan ?

ברכות דף ו ע"ב

אמר רבי יוחנן: בשעה שהקדוש ברוך הוא בא בבית הכנסת, ולא מצא בה עשרה — מייד הוא כועס, שנאמר: "מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה".

ואין עונה - שיעור שיוכלו לענות דבר קדושה:

ברכות דף ח ע"א

מאי דכתיב "ואני תפילתי לך ה' עת רצון". אימתי עת רצון — בשעה שהצבור מתפלל. רבי יוסי ברבי חנינא אמר מהכא: "כזה אמר ה' בעת רצון עניתי". רבי אחא ברבי חנינא אמר מהכא: "הן אל כביר ולא ימאס": וכתב: "פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי". תנא נמי הכי, רבי נתן אומר: מניין שאין הקדוש ברוך הוא מואס בתפלתן של רבים שנאמר: "הן אל כביר ולא ימאס", וכתב: "פדה בשלום נפשי מקרב לי" וגו', אמר הקדוש ברוך הוא: כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור — מעלה אני עליו כאילו פדאני, לי ולבני, מבין אומות העולם. אמר ריש לקיש: כל מי שיש לו בית הכנסת בעירו, ואינו נכנס שם להתפלל, נקרא "שכן רע", שנאמר: "כזה אמר ה' על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי את עמי את ישראל". ולא עוד אלא שגורם גלות לו ולבניו, שנאמר: "הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה אתוש מתוכם". אמרו ליה לרבי יוחנן: איכא סבי בבבל. תמה ואמר: "למען ירבו ומיכם וימי בניכם על האדמה" פתיב, אבל בחוצה לארץ — לא? כיון דאמרי ליה מקדמי ומחשכי לבי כנישתא, אמר: הנינו דאנהי להו. דאמר רבי יהושע בן לוי לבניה: קדימו וחשיכו ועיילו לבי כנישתא, כי היכי דתורכו חיי. אמר רבי אחא ברבי חנינא: מאי קרא — "אשרי אדם שמע לי לשקד על דלתתי יום יום לשמור מזוזת פתחתי", וכתב בתריה: "כי מצאי מצא חיים"

פסחים דף מו ע"א

אמר רבי אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש: לגבל ולתפלה ולנטילת ידים — ארבעה מילין. אמר רב נחמן בר יצחק: אייבו אמרה, וארבעה אמר בה, וחדא מינייהו עבוד. דתנן: וכולן שעובדן, או שהילך בהן כדי עבודה — טהורין, חוץ מעור האדם. וכמה כדי עבודה? אמר רבי (אינני) אמר רבי ינאי: כדי הילוך ארבעה מילין. אמר רבי יוסי ברבי חנינא: לא שנו אלא לפניו, אבל לאחוריו — אפילו מיל אינו חוזר. אמר רב אחא, ומינה: מיל — הוא דאינו חוזר, הא פחות ממיל — חוזר

בבא קמא דף ס ע"ב

תנו רבנן: דבר בעיר — אל יכנס אדם יחיד לבית הכנסת, שמלאך המות מפקיד שם פליו. והני מילי היכא דלא קרו ביה דרדקי, ולא מצלו ביה עשרה

גיטין דף לח ע"ב

אמר רב יהודה אמר שמואל: כל המשחרר עבדו עובר בעשה, שנאמר: "לעולם בהם תעבדו". מיתבי: מעשה ברבי אליעזר שנכנס בבית הכנסת ולא מצא עשרה, ושחרר עבדו והשלימו לעשרה! מצנה שאני.

שולחן ערוך אורח חיים סימן צ

מקום הראוי להתפלל.

ולהתפלל עם הציבור ודין ההולך בדרך

ט. ישתדל אדם להתפלל בב"ה עם הציבור ואם הוא אנוס שאינו יכול לבא לב"ה יכוין להתפלל בשעה שהציבור מתפלל [וה"ה בני אדם הדרים בישובים ואין להם מנין מ"מ יתפללו שחרית וערבית בזמן שהצבור מתפללים סמ"ג] וכן אם נאנס ולא התפלל בשעה שהתפללו הציבור והוא מתפלל ביחיד אעפ"כ יתפלל בב"ה:

י. כשעומד עם הציבור אסור לו להקדים תפלתו לתפלת ציבור אא"כ השעה עוברת ואין הציבור מתפללים לפי שמאריכים בפיוטים או לסבה אחרת: [אבל בלא שעה עוברת יתפלל הפיוטים והתחנות עם הציבור ולא יפרוש מן הציבור אפי' לעסוק בדברי תורה וע"ל סי' ס"ח]:

יא. מי שיש לו בית הכנסת בעירו ואינו נכנס בו להתפלל נקרא שכן רע וגורם גלות לו ולבניו: טז. ההולך בדרך והגיע לעיר ורוצה ללון בה אם לפניו עד ד' מילין מקום שמתפללים בי' צריך לילך שם ולאחריו צריך לחזור עד מיל כדי להתפלל בי':

יז. יש מי שאומר שמכ"ש שלא ישכים אדם לילך מעיר שמתפללים בה בי' אם יכול לבא למחוז חפצו בעוד היום גדול ושלא יהא צריך ללכת יחידי אחר התפלל: